

לא ינו יוא לא קעדות פגונה, ולא קעדות מטון, ולא קעדות
ונפשות. ואפלו יישראלי זרים לו, ואפלו שר קבא
ישראלי כיואב בן ארויה – אינו יוא ממש קעדים,
שנאמר (במורב לה, כה): "אלא נס שפה" – שם תהא
דרכו, שם תהא מיתתו, שם תהא קבורתו. כולם
שהיא קוֹטָת, בקוחמה קוֹלָת.

الروايات

וכך אמר רבי יהודה אמר רב שחי טיעות
טעה יואכ באאותה שעה רכטיב יוינס יואכ
אל אהיל ה' ויחוק בקרנות המוכח טעה
שאינו קולט אלא גנו והוא חפס בקרנותיו
טעה ישאינו קולט אלא מוכח בית עולמיך
אבי אומר בהא נמי מיטעא טעה טעה ישא
והוא ור היה אמר ריש לריש שלוש טיעות עה
טיעו מי זה בא מארום חמוץ בגיןם מכצראה ט
והוא גונלה לבצרה טעה שאינה קולטת אל
שאינה קולטת אלא אדים והוא מלך הארץ

سہارہ نم

חיט כוכן: מטה יונק. בדורותיו ומן מומך
לי: ס"ג וגאות נספח נסחינה צל' צמה
שנמסקה וזה לני מלון טסה בלהל
איך נסח נסח נסח נסח נסח נסח נסח
וים יונק אל' אל' אל' כי' ומפט' נדרה
שנmiss' שנסח נסח נסח נסח נסח נסח
אכל' נסח נסח נסח נסח נסח נסח נסח
טסה נסח נסח נסח נסח נסח נסח נסח
או' אל' יונק. מחל' צב' נסח נסח נסח
שנמסחה טס' מומחה טס' נסח נסח נסח
לכלהצ'ן (טפס' נסח) יטפס' נסח נסח
המירות נסח מירוץ ויהר קר' מל' מל'!
הו' יונק נסח נסח נסח: הו' יונק נסח.
אל' מומלא' ומי' ען ט' מה' גאנטלהטס'
בצ'ר' וס' נסח ט' נסח צ'ר' גאנטלהטס'
הנולד נסח נסח נסח מה' צ'ר' יונק
לכלהצ'ן:

٦٣

יב כל החורג נפשה של לא
בראייה ברורה. או שלא התראה. אפשר בעוד אחד. או
שונה שורטב בשנה. יש למלך רשות להרנו ולתוקן
העולם כפי מה שהשעה צריכה. וויזר רבים ביום אחד יידר
להטיל איטם ולשביר יד רשותו ח'

אבל הרמב"ם בהלי' מלכים פ"ג ה' כי כל הורג נפשות
שלא בראיה ברורה או בלי התראה או שונא שהרג בשוגה יש למלך רשות להרוגו וلتנקו
העולם מפני שהשעה צריכה, והיינו מעש דיוואב, דשלמה המלך הרגו מושום רצח בל' ב"ד.
מעתה יש להבין דזה עיקר פ' זו, ולא נוצרך הוכחוב לפреш דעתודה נדחתת מפני מצות
ミיחת ב"ד שהוא דין שמים, ולא נוצרך אלא להרגו בידי המלך, והיינו להרוגו בערמה,
שאינו נהרג בכ"ד אלא ע"י מלך, וס"ד שיש לו דין מورد במילכות שכן הגנים שאפי'
ישראל המוחזק בקרנות המזבח נמלט, ומ"ה החזיק ואוב בקרנות המזבח, וכסבירו דשלמה
לא ידיננו אלא מושום מورد במלך, אבל באמת דנו מושום הורג נשח, דאפי' בミיחת שע"י
מלך וברבו אמן אמר צבורה עשו הרגו מלך חברון חברון

ובкар מה שחתא יואכ, א) אהת רעת את אשר עשה
לי, שחתא איזה דבר נגיד דור שהיה בסורו יודיעו
דור וגם שלמה. ווז"ל באדרו שהראה האגרת שליח
לו ברכר אויריה. ועי"כ פרוטם קלון, ב) אשר עשה
לשני שדי צבאות, וכובה הגדיל חתאו בשלשה פנים,
א) וחתרנים, ב) ושם דמי מלחמה בשלום. כי שני
שרים האלה נלחמו נגמר נגיד דור, ואבנור היה אצל
איש בושת, ועמשא אצל אבשלום, והוא היה יכול
להרגם בדרך מלחמה, אבל הוא הרג שניהם אחר
שהשליכו עם דור, כאשר עדרין עוסקים במלחמה,
ובבר כזו הרים ענן המלוכה ונומשי המדיניות להרוג
השרים שכורחים עליהם ברית אחר כלות המלחמה,
זה חטא נמוסי ונוגע בכבוד המלכות אחר שנעשה
משר צבאו שנדרמה שעשוו בפוקודת דור.

ואשר עשה לטפי כו' קא ימכן דפיק וודע מהגנואה לודח הפלר בימיו ל' יבנה נכית כי לא סלמה יבנה כי ל' מנוחה קו' וכעת חוכלה יתקרט בכדור פק'ית וכמו טה מר ונקרט נכדרי וכן נכית שלומיס' ולכן מלולו שטלה קליפה נבנין טלה וירח כל כס' וירעו כמו מזקן כימי מטה זהם נמלכים כס' וספינות דמי טם מסלעם האקלים כמו טה מר כסוף מסע' כספלי נעל פסקון כי ל' ד' טוקן כמק' נכי' וכן גמ'ור נכס' כי' ל' מנגה בית לטחי' כי' ומים' שפכת' לנ' נפה' לאטלה קודס גאנ'-'ט'יט' לארג' אה' יוכ' וכglm'ו ול' מ' תקומו כופר כדי טה' יה' מוכ' לאתגולות' האקלים עון' סכימ' דמי' וווק' וכפי' האקלים היל' עטה' לי טה' על' טה' רה' אה' האטלאס' קלה' נעל טה' סב'ר כי' יט' לאט' אל' אה' האטלאס' קלה' נעל טה' מוכ'ם גנו'ם' האקלים' הגני' מ'ק'ס' עלי' כו' וככ' אה' נט' וווע' דב'ר' אה' לאי' בכל' דוד' לוט' אה' גז' ומלולו כ' ז'ה' גרא'ג' יט'ק'.

עמ' 101

וציה לשלה' בנו שעירג' אוחזו שעיה' יואב בן אחותו של דוד' והיה' מבקש' להבאי'ו לעוזם הבא' פין' שבקש' שלמה' לברג' אוחזו אמר יואב לבני'ו לך אמד' לשלה' אל תדינני' בשני' דינין אם פהרגני' טל מעלי' הקלו'ת שקללני' דוד' אביך אם לאו הפח אומי' בקהלות מיד' זיאמר לו' הפלך עשה' באשר דבר' ופצע' בו' וקברתו' אמר רבי' יהודה' בל' הקלו'ת שקלל' דוד' את יואב נתק'ימו בזענו' של דוד' זיב' מרחב'ם בון' שלמה' שנאמר (מ"א יב, ז) זיה' פלך רחבעם התאמץ לעלות בפרק'ה' ובתיב' בז' (ויקרא ט, ט) זבל הפרק'ב אשר ירכ'ב עלי' ה'ז' יט'א' 'מער' מעז'יו' .
ז'או' יגד' נ' ג'

. 10

המקור .

הוא המלכות — העיבוריות־ישראלית. במלכות מתגלה ההצירה האלקית לעומת הבחרה הפרטית שלנו, ומtower המלכות הישראלית מתגלה כבוד ישראל. קדושת ישראל מתגלה במלך ישראל. במלך' ישרא'ל, אינה הגבורה המלחמית, המתגלה בדור מלך' ישרא'ל, היא הקדושה הישראלית. מtower קדושת התורה שבכתב והמשכה בתורה שבבל'פה — מתגלה מלכות' ישרא'ל. דוד מלך' ישרא'ל הוא גאים' זמירות' ישרא'ל³¹, והוא המדריך את סדר התפילה' של עם' ישרא'ל. אותו המקו'ר הכלל־ישראל'י הוא הקובל'ע את תפילות' ישרא'ל. דוד המלך' הוא ראש היישבה, שהוא מרבית' תוויה' ברבים³². לדוד נפתחו שעריהם של תורה³³, וממנו אנו למדים על דרכ' הכבוד' ועל היה'ס הרואי' בין לומדי הتورה.

. 11. ז' נ'

בו מורד באביו? — מרידת' אבשלום' בדור' תוכיה³⁴. היסוד' למלחמות גוג ומגוג — המרידת' במלכות' ישראל, שהיא המרידת' בה'³⁵ — הוא במרידת' אבשלום' בדור' המלך'. מרידת' אבשלום' יקרה רושם, כאילו יש' מהיצה' בין המלך' לבן' העם: זיאמר אליו' אבשלום ראה דבריך טובים' וכוחים' ושומע אין' לך' מאת המלך... מי' ישmini' שופט' הארץ' וועל' יבא' כל' איש' אשר יהיה לו' ריב' ומשפט' והצדקה'ו³⁶.

מלכות' התורה מתגלה' במלכות' ישראל³⁷, והמרידה' במלכות' ישראל' כבומה' כמרידה' ברבנן. צורת' המרידת' היא: 'מאי' אהנו' ל' רבנן?'³⁸ — החיפוש אחר' תועל'ת' ותכלית'. קביעת' יחס' של העם אל' מלכות' ישראל' מtower שיקול' פופולרי, וזה' תפיסת מלכות' ישראל' במושגים אנושיים־תועלתיים', ולא' מצד' ערקה' האלקי'.

הchiposh אחר' התועל'ת' הוא עצם' המרידת' ומtower המרידת' במלכות'ה'.chiposh אחר' תכלית' — מtower' במצב' של חולניות', ושל דלדול' נפש' האדם. השאלת' בדבר' התכלי'ת' באזה' דק' בשעה' שחח'ים' אינם' במלוא' בריאותם. בmund' של' בריאות' אינן' מתחזרות' השאלות': מדו' אנו' חיים', מדו' אנו' יהודים', מדו' אנו' לומדים' תורה, או' מדו' אנו' צרכ'ים' מלכות', מה' תנתן לנו' זו?'³⁹ התועל'ת' היא' תועצה' של הלימוד — סוף' הכבוד' לבא'; אולם' אין' לדוד' את הלימוד' לאור' אמת' המרידת' של התועל'ת.

. 12.

המרידה' במלכות' ישראל' ובמלכות' התורה' היא' אבדן' הערך העצבי' ע"י' chiposh התועל'ת' הרוחנית' והחומרית'. אחים' תופל' היה' יווע' גם' לדוד' ועם' לאבשלום'. כאשר' העצה' היה' משותפת' גם' לערך' עצמו' ועם' לחיפוש' התועל'ת', או' העצה' מטולפת'.